

som saa alvorlig, at vi i Retning af Besparelser kunne forsvare at gaa til ret indgribende Foranstaltninger.

Jeg vil saa anbefale noget andet. Vi have paa Jyllands Vestkyst en Del Toldkontrolørembeder, der i mange Tilfælde lønnes med 2—3,000 Kr. om Aaret, og disse Embeders Indehavere have intet at bestille, deres eneste Beskæftigelse er en Gang om Maaneden at skrive: Intet toldpligtigt forefaldet. Selv om Besparelskommissionen ikke vil tage fat med Jernnæver, synes jeg, her var et Punkt, hvor man maatte kunne spare uden at fremkalde nogen Rystelse i Statsmaskineriets Fuger. Nu kunde man maaske sige, at hvis ikke disse Toldkontrolører vare der, kunde der smugles Varer i Land, men der kommer ingen og kan ingen komme i Land paa Vestkysten, saa længe vi ingen Havne have. Ogsaa andre Steder kunde man inddrage disse Toldkontrolører. Det kunde nok tænkes, at der, hvis man nedlagde disse Embeder paa de sydlige Øer, kunde finde Smugling Sted fra de tyske Kyster, men man kunde saa erstatte disse højere Embedsmænd med Rorsbetjente, Embedsmænd i en lavere Rangklasse, thi for at have lidt eller ingenting at bestille behøves ikke særlig højtlønnede Embedsmænd. Jeg mener, her var et Punkt, hvor der kunde spares. Det vilde maaske ikke beløbe sig til store Summer, men det har alligevel sin Betydning for Befolkningen i en Tid, hvor der tales om Skatter, at se, at der inddrages Udgifter, som ikke ere nødvendige. Det giver Befolkningen en Følelse af, at der er ved at komme Plan og Orden i Statens Styrelse.

Jeg mener for øvrigt, at Besparelskommissionen kunde naa til større Resultater, dersom den fik Indberetning fra Befolkningen. Jeg tror, at Kommissionen skulde udstede en Bekendtgørelse med Opfordring til at indsende Forslag til Besparelser. Det er Tilfældet, at paa Stedet, hvor Staten giver sine Penge ud, kunne Folk bedst kontrollere, om de gøre den tilsigtede Nytte, eller om der kan undværes en Del af dem, bedre end en Besparelskommission, som sidder i København. De bedste Bidrag kunde saa f. Eks. lønnes med Præmier. Jeg tror, at hvis Besparelskommissionen gik den Vej, vilde den naa et betydeligt bedre Resultat, end man i Øjeblikket tænker sig. Jeg vil derfor henstille det til velvillig Overvejelse af denne Kommission, særlig af dens Formand, det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer).

Det, vi særlig skulle spare paa i Fremtiden, er Statens aarlige Udgifter. Disse have langt den største finansielle Betydning, og det er særlig der, vi maa være forsigtig med en Forøgelse og søge at naa til en Indskrænkning. Staten burde netop ledes saaledes, at der blev en Skilling tilovers til et eller andet nyttigt Formaal en Gang imellem, og jeg kunde der som noget af det mest paatrængende i Fremtiden nævne Vestkysthavnene. Det er saaledes, at der i Nordsøen fiskes for et Par Hundrede Millioner Kroner, men af disse 200 Mill. Kr. fisker Danmark kun for 12—15 Mill. Kr. Jeg er ikke i Stand til at opgive det nøjagtige Tal, idet f. Eks. Frederikshavn fisker baade paa Øst- og Vestkysten, men man kan i alt Fald sige sig selv, at det er alt for lidt i Forhold til den store Kyststrækning. I de senere Aar er Fiskeriet mere og mere gaaet over til Motorbaade. Det gav Fiskeriet et pludseligt Opsving, men dette efterfulgtes hurtigt af et Tilbageslag, idet man med Motorbaade ikke kan naa saa langt til Søs, som man skulde. De skabte en stærkere Opfiskning af den egentlige Kyst, men gav ikke det Resultat, man ventede. F. Eks. oppe i Nærheden af, hvor jeg bor, ligge de egentlige Fiskebanker fra 2 til 7 Mil til Søs, og dem kan man ikke naa. Der ude er der Fisk nok, og en enkelt Motorbaad sejlede i Sommer derud — den største, man har der paa Kysten —, og den havde et udmærket Udbytte. Men det er livsfarligt, thi kommer der Storm, kan Motorbaaden vanskeligt naa hjem forinden, og det kan ske, at den ikke kan det og maa holde Søen, hvilket er meget farligt. Det, man mangler, er Kuttere med Dam, der kunne gaa ud paa disse Afstande og hente Fisk, men for at kunne bruge disse Fartøjer skal man have Havne. Man har Motorbaade saa store, at man maa slæbe dem paa Land med Spil, men man kan ikke slæbe store Fartøjer i Land. Saa hvis der ikke sker Forandring i dette Forhold, vil Fiskeriet stagnere og hensygne. Vi have en Fiskerbefolkning, som er tilstrækkelig intelligent og oplyst til at drage Nytte af saadanne Havne; jeg skal i saa Henseende henvise til Udviklingen af Fiskeriet ved Skagen. Inden man fik Havnen ved Skagen, fiskede man for ½ Mill. Kr., enkelte Aar nogle faa Tusind Kroner under, andre nogle faa Tusind over. Men efter at vi have faaet Havnen, er Fiskeriet paa nogle faa Aar gaaet op til en lille Million, 967,000 Kr. Det vil altsaa sige, at Udbyttet af Fiskeriet paa de Par Aar omtrent er fordoblet, hvilket